

**BIBLIJSKO - MOLITVENA ZAJEDNICA
SVETI PETAR I PAVAO**

Pomazanik naviješta Kraljevstvo Božje

Evo tog teksta proroka Izaije: *“Duh Gospodnji na meni je, jer me Gospodin pomaza! On me posla blagovjesnikom biti ubogima, iscijeliti srca slomljena.... proglasiti godinu milosti Gospodnje. Radujem se u Gospodinu, radujem, duša moja kliče Bogu mojemu jer me odjenu haljinom spasenja..” (Iz 61, 1-2)*

Izaija posvećuje cijelo 60. poglavlje „Novozavjetnom Sionu koji je svjetlo narodima.

Cijelo 61. poglavlje ukazuje na „Radosnu vijest Božjeg pomazanika.“

U 62. poglavlju propovijeda o „Divoti radosne vijesti.“

Kraljevstvo Božje ili kraljevstvo nebesko jedna je od središnjih tema [Isusova](#) propovijedanja. [Kršćani](#) pod tim pojmom podrazumijevaju **novi Božji svijet, pravi odnos između Boga i ljudi i ljudi međusobno, gdje je ljubav temeljni zakon uz ostale istinske vrijednosti poput mira, istine i pobjede nad zlom i grijehom.** Kraljevstvo Božje, spominje se više od 100 puta u [Novom zavjetu](#). Isus je o njemu govorio mnogo puta u svojim propovijedima. Spominje ga već u svojoj prvoj propovijedi: "**Ispunilo se vrijeme! Približilo se Kraljevstvo Božje!** Obratite se i vjerujte Evandjelju!" ([Mk](#) 1,15). U molitvi [Oče naš](#) spominje se u riječima: "Dođi Kraljevstvo tvoje!".

KRALJEVSTVO JE BOŽJE,...?

Prema Isusu, Kraljevstvo nebesko je u nama (ili među nama) (Lk 17,1), dostiže se putem razumijevanja (Mk 12,34), postajanjem nalik [djetetu](#) (Mk 10.15) i vršenjem Božje volje ([Mt 7,21](#)). U propovijedi na Gori, Isus upućuje blaženstva siromašnima, [gladnima](#), žednima, progonjenima zbog pravednosti te svima potlačenima govori: "da je njihovo kraljevstvo nebesko" (Mt 5,3-10). U [Evandjelju po Luki](#) Isus poručuje: "Ne boj se stado malo, jer se svidjelo [Ocu](#) vašemu dati vama kraljevstvo" (Lk 12,32)

Kraljevstvo Božje i Isus

Tko pristaje uz Isusa, pristaje uz Kraljevstvo Božje. Isus nije ništa drugo nego **kraljevstvo Božje u osobi**. Oboje spada nerazdvojivo zajedno: Isus i kraljevstvo Božje, kraljevstvo Božje i Isus. Isus donosi kraljevstvo Božje nama ljudima na svoj jedincat način i uvodi nas u širinu i ljepotu toga kraljevstva. Kraljevstvo Božje čini Krista Spasiteljem i osloboditeljem za sve nas. Stoga ako želimo upoznati tajnovito „kraljevstvo Božje“, moramo motriti Isusa. S druge strane, želimo li shvatiti tko je zapravo Isus, moramo spoznati kraljevstvo Božje.

Dvije su faze ostvarenja Kraljevstva Božjeg

Prva je već sada u zauzimanju za prave životne vrijednosti, a **druga** je dolaskom Isusa Krista ponovno na Zemlju, kada će se uspostaviti pravo Božje Kraljevstvo.

No, iako kao kršćani načelno znamo značenje kraljevstva Božjega, njegov duboki smisao teško je dokučiti. Isto je bilo i u Isusovo vrijeme, pa je stoga Isus vrlo često objašnjavao njegovo značenje svojim slušateljima, posebno apostolima, kroz prispodobe. Prispodobe su priče iz svakodnevnoga života, kojima je prvotna svrha pojasniti ljepotu i vrijednost Božjega kraljevstva, kao i način na koji se ono ostvaruje.

Putem čovjekoljublja

Kraljevstvo Božje u prisporobama

U Novom Zavjetu imamo veliki broj zapisanih prisporoba, a posebno u tom smislu valja istaknuti skupinu tekstova u Matejevu evanđelju, u **13. poglavlju**. U njemu tako pronalazimo prisporobu o **sijaču**, o kukolju, o **zrnu gorušičinu** i kvascu, o **blagu** i dragocjenom biseru, te o **ribarskoj mreži**. Svaka od tih prisporoba otkriva po neki vid kraljevstva Božjega, a sve zajedno ukazuju na neizmjernu vrijednost i važnost ostvarenja Božje vladavine već ovdje na zemlji.

Prispodoba o sijaču nam svraća u pamet istinu da je jedini istinski Sijač Božje riječi Isus Krist, ali koji i nas vjernike osposobljuje da budemo sijači Radosne vijesti u svojoj svakodnevici. Prema toj prispodobi, sijač se ne treba odveć brinuti što će biti sa *sjemenom*, odnosno s Božjom riječi, jer sam od sebe ne može pridometnuti niti da ono raste niti da se osuši. Njegovo je da bude vrijedan sijač, a ostalo treba, bez zabrinutosti, prepustiti Božjoj volji. Ovdje u biti sama priroda postaje prispodobom, proljeće, ljeto, jesen, zima, stoga, kraljevstvo Božje nije ništa drugo nego novo stvaranje stvari za vječni život.

Bit će tako među onima kojima naviješta Evanđelje takvih koji će biti kao tvrda utabana zemlja, potpuno zatvoreni za Božju riječ i bez trunke želje da razumiju poruku spasenja, bit će takvih koji će se oduševiti za Krista, ali će ih svakodnevne brige ili ovozemaljske vrijednosti udaljiti od Njega, ali bit će i onih koji će nastojati svojim životom ostvariti kraljevstvo Božje na zemlji, već prema darovima i spoznanju koje im je dano.

Mt 21, 28-32

»Zaista, kažem vam, carinici i bludnice pretekoše vas u kraljevstvo Božje!«

Ne šalimo se s Bogom

Evangelium in Evangelium

Prispodobе o kukolju i ribarskoj mreži poučavaju nas da Bog želi spasenje svih ljudi, da želi da u svijetu bude samo dobro, no stvarnost pokazuje kako na ovozemaljskoj *njivi* i u ovozemaljskom *moru* žive i dobri i zli, odnosno kako ima onih koji se svim snagama trude širiti kraljevstvo Božje, ali ima i onih koji to kraljevstvo žele uništiti, podlažući se *Zavodniku ljudi* i djelujući protiv Božjih zapovijedi.

Iako je to tako, prispodobe nas poučavaju da treba biti strpljiv i konačan sud prepustiti Bogu, jer On daje da *sunce izlazi dobrima i zlima*, a još više zato jer daje priliku da se i ti zli promijene i postanu širitelji kraljevstva Božjega.

Prispodobе o zrnju gorušičinu i kvascu otkrivaju nam da je kraljevstvo Božje u početku bilo malo, da je krenulo od Isusa Krista, ali da se djelovanjem Crkve, Kristove Zaručnice, širi i teži svu stvarnost preobraziti.

Prispodobе o blagu i dragocjenom biseru posebno nas poučavaju o uzvišenosti i neizmjernoj vrijednosti kraljevstva Božjega, prema kojima oni koji razumiju toliku ljepotu Božje vladavine u svom srcu, u Crkvi i u cijelom društvu, sve drugo smatraju manje važnim i nebitnim u usporedbi s onim što nam je Krist ostvario svojim vazmenim otajstvom.

Prema tim i drugim prispodobama, kraljevstvo je Božje tako poziv da nastavimo Kristovo djelo spasenja i da *do na kraj zemlje* naviještamo ta sveta i uzvišena otajstva.

Kraljevstvo Božje u ozdravljenjima bolesnih

Kod Isusa riječi i djela čine cjelinu. Događaji između Isusa i bolesnih, odbačenih i siromašnih stvarna su iskustva Kraljevstva Božjeg. Prvo što ljudi na Isusu zapažaju iscjeliteljsku moć božanskog Duha. Pogledajmo: „Uvečer, kad sunce zađe dovodili su mu sve bolesnike i opsjednute.... Izliječi on sve bolesnike, a bijahu mnogi i različite im bolesti, istjera sve zloduhe“ (Mk 1,32-34). Isusova ozdravljenja stoje u posebnom horizontu jer spadaju u dolazak kraljevstva Božjega. Kad živi Bog pohađa svoja stvorenja moraju umuknuti sile muka. Izmučena stvorenja tada ozdravljaju.

Kad Bog dolazi obnoviti zatrovani svijet, onda nije ništa neobično da bolesni ozdravljaju i da nestaju uzročnici bolesti. Isusova ozdravljenja su „čudesna kraljevstva – Gospodinova vladavina“. Kao što su sve teške bolesti vjesnici smrti tako moramo i Isusova ozdravljenja shvatiti kao vjesnike: **Oni su vjesnici uskrsnuća**. U tom uskrsnulom svijetu dovršava se kraljevstvo Božje čije je klice Isus posadio u naša tjelesa riječima i svojim ozdravljenjima. S obzirom na bolest kraljevstvo Božje znači ozdravljenje, s obzirom na smrt znači uskrsnuće. (Mk 9, 23-24; 5,25).

„Kraljevstvo Božje“ je ono što se događa između Isusa i bolesnika, između njegove moći i vjere ljudi: ovo se dvoje mora sresti. Taj susret nazivamo iskustvom Duha Svetoga.

Kraljevstvo Božje u zajedništvu s Isusom

Isus je obećao kraljevstvo Božje siromasima, svojom moći se priklonio bolesnicima, Božje pravo donio obespravljenima i nepravednicima koje Biblija naziva grešnicima i carinicima. „Ovaj prima grešnike i jede s njima“ (Lk 15,2) govorili su pripadnici dobrog društva. Na jednoj su strani prezreni, kao ovi „grešnici i carinici“ na drugoj pravedni i dobri, koji određuju što je pravo i što nije i tko je dobar a tko loš.

Kraljevstvo siromašnih i djece

Osnovni zakon kraljevstva Božjeg (ustav Božji) u ovome svijetu jest Isusov Govor na gori a njegov su vrhunac blaženstva siromašnih, jer njihovo je kraljevstvo nebesko. Evanđelje se naviješta siromasima, najprije onima koji u svijetu ništa ne znače i ničega nemaju. Tako Evanđelje siromašnima donosi dostojanstvo. Siromašni nisu više objekti koji trpe poniženja nego subjekti s dostojanstvom djece Božje. Isus ne vodi siromašne prema socijalnom uzdizanju da bi i oni postali bogati kao drugi. On ih izvodi na put zajedništva u kojem vlada kultura darivanja (caritas) kao što to pokazuje čudesno nahranjenje pet tisuća.

Neka pitanja vezana za Kraljevstvo Božje

1. Je li kraljevstvo Božje sadašnjost ili budućnost?

Odgovor nije težak. Ono je predmet sadašnjeg iskustva u zajedništvu s Isusom. S uskrsnućem ono je njegovo buduće dovršenje: „Dođi kraljevstvo Tvoje“.

2. Je li kraljevstvo Božje ostvareno kao zemaljsko kraljevstvo ili onostrano nebesko kraljevstvo?

Koji ga hoće shvatiti onostrano polaze od Isusove izjave: „Moje kraljevstvo nije od ovoga svijeta...” (Iv 18,30). Pritom previdaju da se ova izjava odnosi na porijeklo a ne na mjesto kraljevstva, „... kao što i ja nisam od ovoga svijeta”, govori Isus. U biti to je kraljevstvo Boga Stvoritelja koje obuhvaća sve stvorenje, nebo i zemlju, nevidljivu i vidljivu stranu ovoga svijeta. U Očenašu molimo za dolazak kraljevstva: „kako na nebu tako i na zemlji“. Od budućeg kraljevstva očekujemo novo nebo i novu zemlju. Nema spasenja bez ove zemlje.

3. Je li kraljevstvo Božje samo stvar Božja ili je i stvar ljudi?

Ne zaboravimo da je Isus i čovjek i Bog. Stoga je kraljevstvo Božje stvar Isusova. U zajedništvu s Isusom ljudi osjećaju Božje kraljevstvo. Po tom iskustvu oni postaju „suradnici kraljevstva Božjega i čine ista mesijanska djela kao i Isus: „Idite i navješćujte: Blizu je kraljevstvo Božje. Liječite bolesnike, uskrisujte mrtvace, čistite gubavce, izgonite zle duhove...” (Mt 10,7-8). Prema Isusovu stavu kraljevstvo Božje i naša stvar.

4. Je li kraljevstvo Božje neki drugi svijet ili ono znači da se ovaj svijet mijenja?

Neki zamišljaju kraljevstvo Božje kao neki drugi svijet koji ima doći na kraju ovoga. Neki zamišljaju vječni život kao drugi život poslije smrti koji će doći nakon ovoga života. To nas vodi u zabludu i obezvređuje Božje stvorenje. Novo stvorenje nije neko drugo stvorenje, već novo stvorenje ovoga poremećenog svijeta. Ovo smrtno obući će „besmrtnost i raspadljivo neraspadljivost, naglašava Pavao. Svijet ide samo u preobrazbu.

Zaključak

1. Kršćani trebaju razumjeti Isusovu poruku: „Najprije tražite kraljevstvo Božje i njegovu pravednost , to će vam se nadodati“ (Mt 6,33). Božja stvar tj. Isusova stvar nama mora biti na prvom mjesto.

Brak i obitelj su Božja ustanova i mora biti stalno prisutno umijeće življenja. Ljudski odnosi su temelj svakoga društva.

2. Demokratizacija politike mora ići prema onome kako je Isus uspostavio dostojanstvo ljudske osobe u Božjem kraljevstvu.

3. Socijalizacija gospodarstva

Ukratko, pravedna raspodjela rada i dobiti. Time se podiže odgovornost onih koji upravljaju (talenti) u pravednoj raspodjeli rada i materijalnih dobara. Slobode u temeljnim ljudskim pravima, novi odnosi na zakonu ljubavi.

3. Ekologija duše i srca te svega što okružuje čovjeka.

Čovječanstvo će preživjeti samo ako ljudi ne budu više u središtu čovjekove kulture. Niti je čovjek kruna stvorenja, niti je sve stvoreno radi njega. Ljudi su stvorenja u velikoj zajednici stvorenja, stvoreni na slavu Božju kao i nebesa koja veličaju slavu Vječnoga.

5. Otvorena orijentacija Crkve prema kraljevstvu Božjem

Crkva ne postoji radi sebe same nego radi Isusove stvari. Sve se mora podrediti interesima kraljevstva Božjeg, inače su interesi nepravedni. Ako duh Crkve odgovara kraljevstvu Božjem, onda je to Crkva Kristova.

Njezina odrednica mora biti: Evangelizacija i oslobođenje. To je božansko poslanje Crkve. Crkva je zajednica koja evangelizira i oslobađa, inače nije niti Kristova niti Crkva uopće.